SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 218/09-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. októbra 2009 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jána Auxta a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti Ľ. V., K., zastúpeného Advokátskou kanceláriou, s. r. o., Ž., v mene ktorej koná advokát JUDr. M. Ch., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 100/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ľ. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 100/2003 p o r u š e n é b o l o .

2. Ľ. V. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť Ľ. V. trovy právneho zastúpenia v sume 292,38 € (slovom dvestodeväťdesiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. M. Ch., Advokátska kancelária, s. r. o., Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 218/09-9 z 28. júla 2009 prijal na ďalšie konanie sťažnosť Ľ. V. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 100/2003.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ svojim návrhom zo dňa 30. 5. 2003 zaslanom na Okresný súd Bratislava I sa domáhal zaplatenia 200.000.- Sk s príslušenstvom.

...

1. Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

2. Sťažovateľ žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,00 €, pričom tento nárok odôvodňuje predovšetkým dĺžkou celého konania, ktoré sa vedie od roku 2003.

3. Nevyriešené právne vzťahy sú dôvodom neistej hospodárskej situácie firmy sťažovateľa, pretože uplatnený nárok vyplýva z jeho podnikateľskej činnosti, pričom neistota sa prenáša i do vzájomných vzťahov medzi sťažovateľom a rodinnými príslušníkmi navzájom. Pretrvávajúce napätie v rodine a právna neistota sú značnou psychickou záťažou pre sťažovateľa najmä vzhľadom na súčasnú krízovú hospodársku situáciu a odrážajú sa negatívne i na jeho zdravotnom stave.

4. Súdne konanie už trvá už viac ako 6 rokov rok a ani viac ako mesiac po poslednom stanovisku krajského súdu nie je zrejmé, kedy odvolací súd začne konať.

5. Sťažovateľ chce ukončiť svoje podnikanie korektným vysporiadaním sa so svojimi zamestnancami. Čomu však neukončený súdny spor bráni.

6. Sťažovateľ vyčerpal všetky právne prostriedky, ktorými sa môže domáhať nápravy konania porušovateľa svojho práva, a to urgenciami, výzvami, sťažnosťami predsedovi okresného súdu, krajského súdu ako aj Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky...“

Podľa názoru sťažovateľa súdne konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 100/2003 prebieha od roku 2003 a dosiaľ nie je právoplatne skončené, čo len prehlbuje jeho právnu neistotu. V postupe okresného súdu vidí porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 100/2003 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 292,38 €.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr. 3683/09 zo 17. septembra 2009 vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, v ktorom sa uvádza:

„Dňa 06. 06. 2003 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa: Ľ. V. proti odporcovi: A., a. s. Dňa 17. 06. 2003 súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Dňa 22. 07. 2007 pokyn zákonného sudcu, ktorý bol zrealizovaný dňa 18. 08. 2003. Dňa 18. 08. 2003 súd vyzval Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru na zapožičanie spisového materiálu. Dňa 18. 08. 2003 súd vyzval odporcu na zapožičanie spisového materiálu. Dňa 24. 10. 2003 súd opätovne vyzval odporcu na zapožičanie spisového materiálu. Dňa 21. 10. 2003 doručené vyjadrenie odporcu. Dňa 07. 11. 2003 súd doručil vyjadrenie odporcu na vyjadrenie navrhovateľovi. Dňa 10. 08. 2003bol vytýčený termín pojednávania na deň 03. november 2004. Dňa 03. 11. 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa odročuje na deň 24. január 2005. Dňa 12. 11. 2004 doručené podanie odporcu. Dňa 24. 01.2005 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie,

že pojednávanie sa odročuje na neurčito. Dňa 08. 02. 2005 súd uznesením, č. k. 19 C 100/2003-58 priznal svedočné. Dňa 17. 02. 2005 doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 13. 05. 2005 dožiadanie adresované Okresnému súdu v Žiline. Dňa 13. 09. 2005 predvolanie svedka. Dňa 13. 09. 2005 upovedomenie účastníkov konania o predvolaní svedka. Dňa 29. 09. 2005 sa uskutočnil výsluch svedka. Dňa 10. 10. 2005 bol predmetný spis vrátený tunajšiemu súdu. Dňa 09. 01. 2006 bol nariadený termín pojednávania na deň 15. marec 2006. Dňa 03. 03. 2006 doručené podanie navrhovateľa - žiadosť o odročenie pojednávania. Dňa 10. 03. 2006 doručené ospravedlnenie odporcu - neúčasť na pojednávaní. Dňa 15. 03. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania odročuje na deň 24. mája 2006. Dňa 09 .05. 2006 doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 16. 05. 2006 doručené ospravedlnenie odporcu - neúčasť na pojednávaní. Dňa 24. 05. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa z dôvodu žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa odročuje na deň 18. september 2006. Dňa 02. 06. 2006 doručené ospravedlnenie R. K. - neúčasť na pojednávaní konanom dňa 24. 05. 2006. Dňa 20. 07. 2006 doručené podanie navrhovateľa - žiadosť o odročenie pojednávania. Dňa 18. 09. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa z dôvodu žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa odročuje na deň 25. október 2006. Dňa 20. 09. 2006 výzva adresovaná právnemu zástupcovi navrhovateľa. Dňa 02. 06. 2006 doručené ospravedlnenie R. K. - neúčasť na pojednávaní konanom dňa 18. 09. 2006. Dňa 11. 10. 2006 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 25. 10. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že termín pojednávania sa odročuje na neurčito. Dňa 03. 11. 2006 doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 01. 12. 2006 dožiadanie adresované Okresnému súdu v Žiline. Dňa 08. 12. 2006 predvolanie svedka. Dňa 11. 12. 2006 upovedomenie účastníkov konania o výsluchu svedka. Dňa 20. 12. 2006 zápisnica o výsluchu svedka. Dňa 08. 01. 2007 bol predmetný spis vrátený tunajšiemu súdu. Dňa 12. 01. 2007 nariadený termín pojednávania na deň 28. marec 2007 o 09.00 hod. Dňa 28. 03. 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že termín pojednávania sa za účelom vyhlásenia rozsudku odročuje na 02. apríl 2007. Dňa 29. 03. 2006 faxom doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 02. 04.

2007 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, č. k. 19 C 100/2003-125. Dňa 25. 05.2 007 doručené odvolanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 31. 05. 2007 bol predmetný spis predložený Krajskému súdu v Bratislave. Dňa 17. 10. 2007 bol predmetný spis vrátený tunajšiemu súdu bez rozhodnutia. Dňa 25. 07. 2008 pokyn zákonného sudcu. Dňa 11. 08. 2008 doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 21. 08. 2008 súd vydal opravné uznesenie, č. k. 19 C 100/2003-135. Dňa 04. 12. 2008 bol predmetný spis predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie. Dňa 26. 05. 2009 zápisnica o vyhlásení rozsudku. Dňa 29. 05. 2009 Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 5 Co 301/2008-139 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Dňa 02. 06. 2009 bol predmetný spis vrátený súdu prvého stupňa. Dňa 02. 06. 2009 žiadosť Krajského súdu v Bratislave o zaslanie rovnopisu. Dňa 04. 06. 2009 pokyn na doručenie rozhodnutia odvolacieho súdu účastníkom konania. Dňa 09. 09. 2009 pokyn súdneho tajomníka (vyzvať navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, uznesenie č. l. 58 do učtárne, uznesenie č. l. 125 na vymáhanie, vylúč pripojený vyšetrovací spis, poplatková kontrola).

S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že v období od 31. 05. 2007 do 17. 10. 2007 a v období od 04. 12. 2008 do 02. 06. 2009 sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave z dôvodu odvolania. Nepatrí do kompetencie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I hodnotiť, či v období, keď sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave bolo predmetné konanie poznačené prieťahmi.

Predmetné konanie je poznačené prieťahmi, čo možno považovať v danej veci za objektívny prieťah, ktorý bol spôsobený neúčasťou účastníkov konania na nariadených termínoch pojednávania, zároveň vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na civilnom úseku tunajšieho súdu. Vzhľadom na opakovanú neúčasť účastníkov konania na nariadených termínoch pojednávaní, vysoký nápad v oddelení 19 C a pretrvávajúci veľký počet nevybavených vecí v oddelení 19 C sa jednotlivé časové úseky medzi úkonmi sudkyne a vyšších súdnych úradníkov predĺžili...

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, aby bolo vzaté do úvahy,

že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prieťahov v konaní a tento bol čiastočne spôsobený aj navrhovateľom. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prieťahu v konaní prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.“

Právny zástupca sťažovateľa v sťažnosti z 2. júna 2009 a predsedníčka okresného súdu v podaní zo 17. septembra 2009 uviedli, že netrvajú na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

„Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty

dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 19 C 100/2003 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania je zaplatenie sumy 200 000 Sk s prísl. z poistnej zmluvy (poistenie motorového vozidla), ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých

výsledkov konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitosťou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa v preskúmavanej veci, ústavný súd zistil, že sťažovateľ niekoľkokrát požiadal o odročenie pojednávania (15. marca 2006, 24. mája 2006, 18. septembra 2006). Pri hodnotení správania sťažovateľa ako účastníka súdneho konania dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ prispel k predĺženiu doterajšej doby konania, čo ústavný súd zohľadnil pri určení finančného zadosťučinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup okresného súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Z rozboru veci vyplýva, že 6. júna 2003 sa na okresnom súde začalo súdne konanie o zaplatenie sumy 200 000 Sk s prísl. Dňa 2. apríla 2007 bol okresným súdom vyhlásený rozsudok. Dňa 25. mája 2007 sa právny zástupca sťažovateľa odvolal proti rozsudku okresného súdu. Dňa 4. decembra 2008 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Ústavný súd zo spisu okresného súdu zistil, že 15. júna 2009 rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť.

Ústavný súd vyhodnotil činnosť okresného súdu ako neefektívnu z dôvodu, že spis mu bol krajským súdom opakovane vracaný pre procesné nedostatky a opravné rozhodnutie bolo krajskému súdu predložené až o rok a šesť mesiacov.

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania a na skutočnosť, že konanie na okresnom súde začalo ešte v roku 2003, konštatuje, že celková dĺžka konania – 6 rokov (z toho na okresnom súde viac ako 5 rokov) nemôže byť považovaná za zodpovedajúcu

požiadavke konania bez zbytočných prieťahov, ako to vyžaduje čl. 48 ods. 2 ústavy. Uvedené okolnosti sú dostatočné na to, aby oprávnili ústavný súd k záveru, že právna vec sťažovateľa nebola prerokovaná bez zbytočných prieťahov a že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 100/2003 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to, že meritórne rozhodnutie okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 100/2003 nadobudlo právoplatnosť 15. júna 2009, ústavný súd v tomto prípade takýto príkaz nevydal.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € voči okresnému súdu poukazujúc najmä na doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok súdneho konania o zaplatenie sumy 200 000 Sk s prísl. viac ako 6 rokov (z toho na okresnom súde 5 rokov). U sťažovateľa oprávnene takýto postup okresného súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľa, z princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základného práva sťažovateľa,

ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu sťažovateľovi, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľa.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa si v sťažnosti uplatnil trovy konania v sume 292,38 € vrátane DPH. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 € (20 950 Sk). Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 292,38 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 115,90 € (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) zvýšené o 19 % daň z pridanej hodnoty, keďže advokát je platcom DPH. Ďalej ústavný súd priznal právnemu zástupcovi sťažovateľa dvakrát náhradu režijného paušálu po 6,95 € podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd vyslovil povinnosť okresného súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia právnemu zástupcovi sťažovateľa.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009